

[Chr. Thomsen.]

i alt 850 mill. kr., der udgør den kontante støtte.

Selve fordelingen af pengene skal jeg ikke sige mange ord om. Den fordelingsnøgle, der er brugt, kender jeg; det er stort set den, der har været brugt ved tidligere lejligheder. Jeg er enig i, at man har fastholdt det synspunkt, at hovedparten af støtten ligger på den animalske produktion. Danmark bliver aldrig et korneksporterende land af format. Den del af landbruget, som har beskæftigelsesmæssig interesse, som har interesse i tilknytning til industrien og til Danmarks valutahjemtagning, er trods alt husdyrholdet, og derfor har jeg ikke noget imod, at man bruger den gamle nøgle, hvorefter det er husdyrholdet, der får hovedparten af pengene.

Om beløbets størrelse vil jeg gerne sige, at det må være helt og holdent regeringens eget ansvar. Vi kender ikke beregningsgrundlaget. Regeringen har haft en hel vinter til at finde ud af, hvad slutbeløbet skulle være. Vi for vort vedkommende får 14 dage, ja, ikke engang det, hvis loven skal være færdigbehandlet, inden folketinget sendes hjem den 13. juni. Vi har ingen muligheder for nogen vurdering af, om det er rigtigt eller ej, og derfor må beløbets størrelse være regeringens ansvar alene.

Jeg havde faktisk ventet, at der, når man tager lovforslagene som helhed, ville have været større ændringer, end der egentlig er, for i det store og hele er de jo en videreførelse af de eksisterende love. Jeg havde ikke mindst ventet det efter den kritik, der har været fra forskellig side i den senere tid — og vel egentlig hårdest fra venstres politiske ordfører, hr. Henry Christensen. I Viborg Stifts Folkeblad for den 27. maj står der, at hr. Henry Christensen har udtalt:

„Socialdemokratiet har aldrig villet hjælpe landbruget, når hjælp var nødvendig. Det har derimod venstre, og også i den nuværende situation.“

Jeg ved egentlig ikke, hvad det er, der berettiger hr. Henry Christensen til den stærke selvros og den stærke nedvurdering af andres indsats. Hvad er det, venstre har hjulpet landbruget med? Hvad har man hjulpet med i dag? Er det ikke første gang, sådanne lovforslag kommer frem her i folketinget, uden at der først er opnået et forlig med

landbruget? Det har undertiden ligget meget hårdt med at skaffe dette forlig, men mig bekendt er det første gang, man møder her i folketinget uden at have et forlig med landbruget — og det er den regering, som venstre selv er medlem af. Sidste periode, venstre deltog i regeringen, var perioden 1950-1953, og jeg kunne have lyst til at spørge: hvad blev der opnået af særlig lovgivning og særlige begunstigelser for landbruget fra 1950 til 1953? Det var ikke meget. Hvad har man opnået i dag? Man har fremsat et lovforslag om en forhøjet ydelse fra statens side, og nu kan de tre regeringspartier så rejse land og rige rundt og give hinanden skylden og ansvaret, hvis den er blevet for lille, og alle forsøge at tage æren, hvis det er blevet for højt.

Men hr. Henry Christensen kommer ikke uden om, at man samtidig har velsignet landbruget med en diskontoforhøjelse på 2 pct. på grund af en forkert ført politik. Alle, der har kendskab til landbruget, ved, at dansk landbrug som intet andet erhverv rammes af dette. I forhold til den investerede kapital har dansk landbrug en langsom omsætning og et meget stort kapitalbehov. Derfor rammer netop diskontoforhøjelsen landbruget særlig hårdt, og derfor synes jeg ikke, at der, når hr. Henry Christensen vurderer venstres indsats kontra socialdemokratiets, er så forfærdelig meget at prale af.

Hvis vi endelig skal vurdere partiernes landbrugspolitik, vil jeg gerne sige, at hvis man går helt tilbage til 1930'erne, til katastrofeårene i begyndelsen og midten af 1930'erne, hvor der blev lavet de store kriseforlig, og betragter hele perioden frem til i dag, vil man se, at der i dette ting praktisk taget ikke er vedtaget love af betydning og til støtte for dansk landbrug, uden at socialdemokratiet har lagt navn til dem, enten ved at være regeringsleder eller også ved at tage medansvar herfor. Vi har ikke fortrudt, at vi har gjort det. Vi har gjort det af hensyn til udviklingen inden for landbruget, af hensyn til samfundet og af hensyn til helheden, og vi synes ikke, at man på den baggrund i den grad kan nedvurdere andre partiers arbejde for og stilling til landbruget, som det f. eks. er sket i Viborg Stifts Folkeblad.

Må jeg til slut nævne noget, jeg finder